

โรมสถาปนานิमितนั้น—หมายเลขสาม

สหรัฐอเมริกาและนิมิตเชิงพยากรณ์:

การเรียกร้องให้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้งและเข้าใจอย่างถ่องแท้

Jeff Pippenger

2024-07-14

ในบทความสองฉบับก่อนหน้านี้ซึ่งกล่าวถึงการตีความส่วนตัวที่อ้างว่าสหรัฐอเมริกาได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดย “พวกโจรแห่งชนชาติของเจ้า” ผู้ซึ่ง “สถาปนานิमित” ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสี่นั้น เราได้ยกข้อความตอนหนึ่งจากปลายปากกาของเอลเลน ไวท์ ซึ่งกล่าวว่า “สมาชิกทั้งหลายของคริสตจักรจะต้องถูกทดสอบและพิสูจน์เป็นรายบุคคล” กระบวนการแห่งการพิสูจน์ การทดสอบ และการร่อนแยกนั้น ซึ่งมีภาพแทนโดยผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาในมาลาคีย์ บทที่สาม ผู้ทรงชำระเงินและทองคำให้บริสุทธิ์ บัดนี้กำลังดำเนินอยู่ในมาลาคีย์ บทที่สาม ได้ระบุถึงการชำระล้างให้บริสุทธิ์.

และท่านจะประทับนั่งตั้งผู้ถูกลงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์; และท่านจะชำระบุตรทั้งหลายของเอวี่ และชำระเขาให้บริสุทธิ์ตั้งทองคำและเงิน เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชามาถวายแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระยาห์เวห์ ดังในสมัยโบราณ และดังในปีก่อน ๆ มาลาคีย์ 3:3, 4

บรรดาผู้ที่ยึดถือแนวคิดที่สหรัฐอเมริกาเป็นสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนานิमितนั้น มีอาจหรือมีเต็มใจที่จะเข้าใจว่า ข่าวสารซึ่งถูกแกะตราออกในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

นั้นเองคือสิ่งที่ชำระบรรดาผู้สมัครให้เป็นหนึ่งในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในธรรมศาลาที่คาเปอร์นาอุม การชำระครั้งสุดท้ายของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้ถูกแสดงไว้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าแล้ว

พระเยซูตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างชัดเจนว่า ‘มีบางคนในพวกท่านที่ไม่เชื่อ’ และทรงเพิ่มเติมว่า ‘เหตุฉะนั้นเราจึงบอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ใดมาหาเราได้ เว้นแต่พระบิดาของเราจะประทานแก่เขา’ พระองค์ทรงประสงค์ให้เขาทั้งหลายเข้าใจว่า หากพวกเขาไม่ได้ถูกชักนำมายังพระองค์ ก็เป็นเพราะจิตใจของพวกเขาไม่ได้เปิดรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ‘แต่มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังไม่ยอมรับสิ่งซึ่งมาจากพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะต้องวินิจฉัยกันด้วยฝ่ายวิญญาณ’ 1 โครินธ์ 2:14 โดยความเชื่อในสิ่งที่จิตวิญญาณมองเห็นพระสิริของพระเยซู พระสิรินี้ถูกปิดบังไว้ จนกว่าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเชื่อจะถูกจุดขึ้นในจิตวิญญาณนั้น

“โดยการทรงตำหนิความไม่เชื่อของพวกเขาต่อหน้าสาธารณชน เหล่าสาวกเหล่านี้ก็ยิ่งเห็นห่างจากพระเยซูมากขึ้นอีก พวกเขาไม่พอใจอย่างยิ่ง และด้วยปรารถนาจะทำให้พระผู้ช่วยให้รอดทรงเจ็บช้ำ พร้อมทั้งสนองความมั่งร้ายของพวกเขาฟาริสี พวกเขาจึงหันหลังให้พระองค์ และจากพระองค์ไปด้วยความดูหมิ่น พวกเขาได้ตัดสินใจเลือกแล้ว—เลือกรูปแบบภายนอกโดยปราศจากจิตวิญญาณ เลือกเปลือกโดยปราศจากเนื้อแท้ การตัดสินใจของพวกเขาได้ถูกเปลี่ยนกลับอีกเลย; เพราะพวกเขามีได้ดำเนินติดตามพระเยซูอีกต่อไป”

“พระหัตถ์ของพระองค์ทรงถือพลั่วฝังข้าวอยู่ และพระองค์จะทรงชำระลานขนาดของพระองค์ให้หมดจดทั่วถึง

และจะทรงรวบรวมข้าวสาส์นของพระองค์ไว้ในยังฉาง' มัทธิว 3:12 นี่เป็นวาระหนึ่งแห่งการชำระ โดยพระวาระแห่งความจริง แกลบกำลังถูกแยกออกจากข้าวสาส์น เพราะพวกเขาเต็มไปด้วยความหยิ่งผยองและเห็นว่าตนชอบธรรมเกินกว่าจะรับคำตักเตือน และรักโลกมากเกินกว่าจะยอมรับชีวิตแห่งความถ่อมตน หลายคนจึงหันหนีจากพระเยซู หลายคนในทุกวันนี้ก็กำลังกระทำเช่นเดียวกัน จิตวิญญาณทั้งหลายกำลังถูกทดสอบในวันนี้เช่นเดียวกับที่เหล่าสาวกเหล่านั้นถูกทดสอบในธรรมศาลา ณ เมืองคาเปอร์นาอุม เมื่อความจริงถูกนำมาประทับแก่จิตใจ พวกเขา ก็มองเห็นว่าชีวิตของตนไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขา มองเห็นความจำเป็นที่จะต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงภายในตนเอง แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรับงานซึ่งต้องปฏิเสธตนเองนั้นไว้ เพราะฉะนั้น เมื่อบาปของพวกเขาถูกเปิดเผย พวกเขาจึงโกรธเคือง และจากไปด้วยความขุ่นเคืองใจ ดังเช่นพวกสาวกที่ละทิ้งพระเยซูไป โดยบ่นพึมพำว่า 'คำนั้นก็ยากนัก ใครจะฟังได้?'” The Desire of Ages, 392.

โดย “ถ้อยคำแห่งความจริง” ทองคำและเงินแห่งภาพประกอบเรื่องการชำระพระวิหารครั้งสุดท้ายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในหนังสือมาลาคีได้ถูกเป็นตัวแทนไว้แล้ว

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายพึงพอใจ ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์? และผู้ใดจะยืนหยัดได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของผู้ถลุง และดุจสบู่ของคนซักผ้า มาลาคี 3:1, 2

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย รวมทั้งมาลาคี กำลังชี้ให้เห็นถึงวาระสุดท้าย ในบทความชุดแรกเหล่านี้ เราได้อ้างจาก The 1888 Materials, หน้า 403 ซึ่งแจ้งแก่เราว่า “ผู้ที่ท้อใจหยุดอยู่กับความรู้ในพระคัมภีร์ที่ไม่สมบูรณ์ตามที่ตนมีอยู่ในปัจจุบัน โดยคิดว่าสิ่งนี้เพียงพอสำหรับความรอดของตน ผู้นั้นกำลังพักอยู่ในความลวงอันถึงตาย มีคนเป็นอันมากที่ยังไม่ได้รับการจัดเตรียมอย่างครบถ้วนด้วยข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์ เพื่อเขาจะสามารถ discern error, and condemn all the tradition and superstition that has been palmed off as truth.” ผู้ที่ถูกระบุไว้ในข้อความตอนเดียวกันนั้น “มิใช่ผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างใกล้ชิด” ผู้ซึ่ง “มิได้ศึกษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย” ใน “ข้อพระคัมภีร์” ที่ซึ่งมี “ความเห็นแตกต่างกัน” ผู้ที่กำลังได้รับการกล่าวถึงนั้น “มิได้อ่านพระคัมภีร์ [เพื่อ] รับเอาแก่นสารและความอุดมสมบูรณ์นั้นเข้าสู่จิตวิญญาณของตนเอง พวกเขา มิได้รู้สึกว่ามันคือพระสุรเสียงของพระเจ้าที่กำลังตรัสแก่พวกเขา แต่ถ้าเราจะเข้าใจหนทางแห่งความรอด ถ้าเราจะเห็นลำแสงแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม” พวกเขา “จำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีจุดมุ่งหมาย”

บทความแรกได้ชี้ให้เห็นว่า หนึ่งในส่วนประกอบของแบบจำลองคำพยากรณ์ที่หลงผิดของพวกเขาคือข้อความจากหนังสือ The Great Controversy ซึ่งบันทึกไว้ว่า “Romanism in the Old World and apostate Protestantism in the New will pursue a similar course toward those who honor all the divine precepts.” The Great Controversy, 615. การตีความเป็นการส่วนตัวของพวกเขาอ้างว่า ประโยคนี้กำลังระบุว่า “Romanism” เป็นประวัติศาสตร์ในอดีต และ “apostate Protestantism” เป็นโลกสมัยใหม่ หลังจากมีหลักฐานทางไวยากรณ์แล้วว่าการประยุกต์ใช้ที่พวกเขาทำกับประโยคนี้เป็นการบิดเบือนออกไปจากความหมายที่ต้องการ

พวกเขาก็มิได้แสดงการเพิกถอนต่อสาธารณชนต่อการประยุกต์ใช้อันเป็นเท็จนั้น แท้จริงแล้ว พวกเขายังใช้ข้อความตอนเดียวกันนั้นเพื่อโฆษณาการประชุมชุมนุมครั้งถัดไปของตนอีกด้วย กระนั้น เราได้รับคำชี้แจงว่า “We ought to impress upon all the necessity of inquiring diligently into divine truth, that they may know that they do know what is truth.”

มิได้มีความพยายามใดในการเพิกถอนข้ออ้างอันเป็นเท็จนั้น ซึ่งดูจะเป็นหลักฐานว่า ผู้ที่ส่งเสริมการประยุกต์ใช้อันเป็นเท็จนี้มิได้กำลัง “inquiring diligently” เพื่อจะ “know what is truth.”

ตั้งแต่เริ่มต้นของการโต้แย้งครั้งนี้ เราได้เข้าหามันราวกับว่าเป็นสิ่งที่มากกว่าความไม่เห็นพ้องกันระหว่างความจริงกับความหลงผิดเพียงประเด็นเดียวเกี่ยวกับว่าพวกโจรแห่งชนชาติของท่านนั้นหมายถึงผู้ใด และข้าพเจ้ายังคงยึดถือจุดยืนนั้นอยู่ บทความทั้งหลายว่าด้วยพระธรรมดาเนียลได้ดำเนินมาถึงจุดหนึ่ง หมายความว่าเลขสองร้อย ซึ่ง ณ จุดนั้น

ความสำคัญของข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้ถูกอธิบายไว้อย่างมั่นคงแล้ว

ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1989

จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ซึ่งปรากฏอยู่ในข้อสิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

เราได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าประวัติศาสตร์นั้นคือประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสิบ เราได้ชี้ชัดด้วยว่า

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “หนังสือที่ถูกผนึกไว้นั้นมีใช้พระธรรมวิวรณ์

แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย”

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสี่ ก็คือ

“ส่วนนั้นของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล”

ข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าเป็นตัวแทนของความจริงเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกเปิดเผยในวาระสุดท้าย ฉะนั้น

ข้อทั้งสามนั้นจึงถูกแทนไว้ด้วยทั้ง “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์” และ “ฟ้าร้องทั้งเจ็ด”

ในพระธรรมวิวรณ์ซึ่งถูกเปิดเผยก่อนเวลาปิดประตูพระกรุณาไม่นาน เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่าถึง

“ส่วนนั้นของหนังสือดาเนียล” ข้อความตอนที่มีถ้อยแถลงนั้นตั้งอยู่ว่า:

“อย่าให้ผู้ใดคิดว่า เพราะตนไม่สามารถอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ทุกประการในพระธรรมวิวรณ์ได้ การค้นคว้าพระธรรมเล่มนี้เพื่อพยายามให้ความหมายของความจริงที่บรรจุอยู่ในนั้นจึงไร้ประโยชน์ พระองค์ผู้ทรงสำแดงความลับเหล่านี้แก่ยอห์น

จะประทานรางวัลหน้าของสิ่งฝ่ายสวรรค์แก่ผู้แสวงหาความจริงด้วยความพากเพียร

ผู้ที่มีใจเปิดรับความจริงจะสามารถเข้าใจคำสอนของพระธรรมนี้ได้

และจะได้รับพระพรซึ่งทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ที่ ‘ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้

และรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในนั้น”

“ในพระธรรมวิวรณ์ บรรดาพระธรรมทั้งหมดของพระคัมภีร์มาบรรจบและสิ้นสุดลง ณ

ที่นี้คือส่วนเติมเต็มของพระธรรมดาเนียล เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการเปิดเผย

พระธรรมที่ถูกผนึกไว้ที่มีใช้พระธรรมวิวรณ์

แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลซึ่งเกี่ยวข้องกับวาระสุดท้าย ทูตสวรรค์ได้บัญชาว่า

‘แต่เจ้า โอ ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำนั้นไว้ และผนึกหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย’ Daniel 12:4”

กิจการของอัครทูต, 584, 585.

คำว่า “complement” หมายถึงการทำให้ถึงความสมบูรณ์

ส่วนของพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย ซึ่งถูกเปิดเผยในเวลาแห่งอวสาน

ย่อมถูกทำให้สมบูรณ์เมื่อถูกรวมเข้าด้วยกัน “บรรทัดต่อบรรทัด” กับ “วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์” และ

“ฟ้าร้องทั้งเจ็ด” ภาพแทนทั้งสามประการนั้นคือข่าวสารซึ่งถูกเปิดเผย และฉะนั้นจึงเป็นภาพแทนของ

“ถ้อยคำแห่งความจริง” ที่ถูกใช้เพื่อ “ชำระ” คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ในการชำระพระวิหารครั้งสุดท้ายตามคำพยากรณ์ของมาลาคี
ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด
ข้อที่อยู่ตรงกลางคือข้อที่แสดงถึงข้อพิพาทในปัจจุบัน และด้วยเหตุนี้จึงเป็นภาพแทนของข้อพิพาทเดียวกันทุกประการที่เผชิญหน้าพวกมิลเลอไรต์ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของพวกเขา.

การอ้างว่า “คนปล้นสะดมแห่งชนชาติของท่าน” ในข้อสิบสี่คือสหรัฐอเมริกา เป็นสิ่งที่ขนานกันโดยสมบูรณ์กับกรณีที่พวกโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์อ้างว่าคนปล้นสะดมนั้นหมายถึงอันตีโอคัส เอพิฟานีส ความขัดแย้งนี้จะชำระกาออกนอกทองคำและเงิน แต่ประเด็นที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ ความขัดแย้งนี้ได้ถูกทรงอนุญาตให้นำผู้ที่ถูกแทนโดยพวกเลวีในมาลาคี บทที่สาม ให้ศึกษาพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งซึ่งยิ่งกว่าที่เคยมีมาก่อน บัดนี้ “ชายผู้ถือแปรงปิดผนึก” ในความฝันของวิลเลียม มิลเลอร์ กำลังกวาดเหรียญและอัญมณีปลอมออกจากห้องสว่างหน้าก่อนพระราชกิจของพระองค์ในการรวบรวมอัญมณีแท้กลับเข้าด้วยกันให้เป็นระเบียบอันสมบูรณ์ ซึ่งสองประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าดวงอาทิตย์สิบเท่า

ได้ทรงอนุญาตให้ความขัดแย้งนั้นเกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุพระราชกิจนั้นเอง เพราะเราได้รับการบอกกล่าวไว้ว่า “พระเจ้าจะทรงปลุกเร้าประชากรของพระองค์; หากวิธีการอื่นล้มเหลว ลัทธินอกรีตจะเล็ดลอดเข้ามาท่ามกลางพวกเขา ซึ่งจะร่อนพวกเขา แยกแกลบออกจากข้าวสาลี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกบรรดาผู้ที่เชื่อพระวจนะของพระองค์ให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล แสงสว่างอันล้ำค่าได้มาถึงแล้ว ซึ่งเหมาะสมกับกาลเวลานี้ นี่คือความจริงแห่งพระคัมภีร์ ซึ่งสำแดงให้เห็นอันตรายที่อยู่ตรงหน้าเราแล้ว แสงสว่างนี้ควรนำเราไปสู่การศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร และการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนที่สุดต่อจุดยืนต่าง ๆ ที่เรายึดถืออยู่ พระเจ้าทรงประสงค์ให้แง่มุมและจุดยืนทั้งสี่ของความจริงได้รับการค้นคว้าอย่างทั่วถึงและอย่างไม่ย่อท้อ ด้วยการอธิษฐานและการอดอาหาร ผู้เชื่อทั้งหลายต้องไม่หยุดอยู่กับข้อสันนิษฐานและแนวคิดที่คลุมเครือว่าความจริงประกอบขึ้นด้วยสิ่งใด”

“ลัทธินอกรีต” ซึ่งพระองค์ทรงอนุญาตและทรงใช้เพื่อปลุกเร้าวิสุทธิชนของพระองค์ที่กำลังหลับใหลนั้น เป็น “ข้อโต้แย้งเก่าแก่”

“ในประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์

พระวจนะของพระเจ้าทรงพรรณนาถึงการต่อสู้อันยืดเยื้อระหว่างความจริงกับความเท็จ ความขัดแย้งนั้นยังคงดำเนินอยู่ สิ่งทั้งหลายที่เคยเกิดขึ้นแล้ว จะเกิดขึ้นซ้ำอีก ข้อพิพาทเก่า ๆ จะถูกปลุกขึ้นมาอีก และทฤษฎีใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งในการเชื่อและในการทำให้คำพยากรณ์สำเร็จนั้น

ได้มีส่วนในงานประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม ย่อมรู้ว่าตนยืนอยู่ ณ ที่ใด พวกเขามีประสบการณ์อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำเนื้อดี พวกเขาจะต้องยืนหยัดมั่นคงดุจศิลา ยึดถือความวางใจเดิมของตนไว้อย่างมั่นคงจนถึงที่สุด” Selected Message, book 2, 109.

ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ “พวกโจรแห่งชนชาติของเจ้า” เป็นข้อโต้แย้งเก่าแก่จากประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็น “จุดเริ่มต้นแห่งความมั่นใจของเขาทั้งหลาย” ที่พวกเขาได้รับคำสั่งให้ยึดถือไว้ “อย่างมั่นคงจนถึงที่สุด” “จุดเริ่มต้นแห่ง” “ความมั่นใจ” ของคนหนึ่งแสนสิ้นหวังนั้น คือความจริงพื้นฐานซึ่งถูกแสดงไว้บนแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850

“ศัตรูกำลังพยายามหันเหจิตใจของพี่น้องชายหญิงของเราออกไปจากงานแห่งการเตรียมประชากรให้ยืนหยัดได้ในวาระสุดท้ายเหล่านี้ กลอุบายอันแยบคายของมันถูกออกแบบมาเพื่อนำความคิดของผู้คนให้หันเห

ไปจากภัยอันตรายและหน้าที่แห่งกาลเวลานี้ พวกเขาประเมินว่าแสงสว่างซึ่งพระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อประทานแก่ยอห์นสำหรับประชากรของพระองค์นั้น ไม่มีค่าอะไรเลย พวกเขาสงสัยว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่เบื้องหน้าเราในไม่ช้านี้จะได้มีความสำคัญเพียงพอที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ พวกเขาทำให้ความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ไร้ผล และปล้นประชากรของพระเจ้าจากประสบการณ์ในอดีตของพวกเขา โดยมอบวิทยาศาสตร์เทียมเท็จให้แก่พวกเขาแทน”

“พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู และจงถามหาบรรดาทางเก่าว่าหนทางอันใดอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น”

“อย่าให้ผู้ใดพยายามรื้อถอนรากฐานแห่งความเชื่อของเรา—รากฐานที่ได้วางไว้ตั้งแต่แรกเริ่มแห่งงานของเรา โดยการศึกษาพระวจนะด้วยการอธิษฐานและโดยการสำแดง จากรากฐานเหล่านี้ เราได้ก่อสร้างสืบต่อกันมาห้าสิบปีที่ผ่านมา มนุษย์อาจคิดว่าตนได้พบหนทางใหม่ และว่าตนสามารถวางรากฐานที่มั่นคงยิ่งกว่ารากฐานซึ่งได้วางไว้แล้ว แต่สิ่งนี้เป็นการล่อลวงอันใหญ่ยิ่ง เพราะไม่มีผู้ใดสามารถวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้วางไว้แล้ว”

“ในอดีต หลายคนได้พยายามก่อสร้างความเชื่อใหม่ และสถาปนาหลักการใหม่ขึ้น แต่สิ่งทีพวกเขาสร้างขึ้นตั้งอยู่ได้นานเพียงใด?—ในไม่ช้านี้ก็พังทลายลง เพราะมิได้ตั้งอยู่บนศิลา”

“บรรดาสาวกยุคแรกจำต้องเผชิญกับถ้อยคำของมนุษย์มิใช่หรือ? พวกเขา มิได้จำต้องฟังทฤษฎีอันเป็นเท็จแล้วภายหลังเมื่อได้กระทำทุกสิ่งแล้ว จงยืนหยัดมั่นคง โดยกล่าวว่า ‘ไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นใดได้นอกจากรากฐานที่ได้วางไว้แล้ว’ หรือ?”

“ฉะนั้น เราจึงต้องยึดมั่นความมั่นใจของเราซึ่งมีมาตั้งแต่เริ่มแรกไว้อย่างแน่วแนจนถึงที่สุด ถ้อยคำแห่งฤทธานุภาพได้ถูกส่งมาจากพระเจ้าและจากพระคริสต์ถึงชนชาตินี้ เพื่อนำพวกเขาออกจากโลก ที่ละประเด็น ที่ละขั้นตอน เข้าสู่ความสว่างอันชัดแจ้งแห่งสัจธรรมปัจจุบัน ด้วยริมฝีปากที่ได้รับการแต่งตั้งด้วยไฟบริสุทธิ์ ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ประกาศข่าวสารนั้น พระดำรัสจากสวรรค์ได้ประทับตรารับรองความแท้จริงของสัจธรรมที่ได้ประกาศแล้ว” Review and Herald, March 3, 1904.

“หนทางเก่า” ของเยเรมีย์ คือ “รากฐานทั้งหลายที่ได้ถูกวางไว้เมื่อเริ่มต้นงานของเรา” ความจริงเหล่านั้นได้ถูกสถาปนา “ไว้บนพระศิลา” และในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ความจริงอันเป็นรากฐานเหล่านั้นคือข่าวสารแห่ง “ความจริงปัจจุบัน” ที่ได้ประกาศในปี 1842, 1843 และ 1844.

“ขอพระเจ้าทรงช่วยท่านให้รับถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ จงให้บรรดาผู้ที่ยินเป็นนยามเฝ้าของพระเจ้าบนกำแพงแห่งศิโยนเป็นผู้ที่สามารถมองเห็นอันตรายก่อนประชาชนได้—เป็นผู้ที่สามารถจำแนกระหว่างความจริงกับความผิดพลาด ระหว่างความชอบธรรมกับความอธรรมได้

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเส็ดลอดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อสร้างอยู่บนรากฐานนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าอยู่ในข่าวสารนี้ และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าได้ยืนหยัดอยู่ต่อหน้าชาวโลก

ข้อสัจยต่อความสว่างซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เรา

เรามีได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากแท่นซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้บนนั้น

ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาพระเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงใจ เพื่อแสวงหาความสว่าง

ท่านทั้งหลายคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าทรงประทานแก่ข้าพเจ้าได้?

ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงพระศิลาที่รันดร์

ความสว่างนั้นได้ชี้นำข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่เวลาที่ได้ทรงประทานให้ พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ ทรงครอบครอง และทรงกระทำพระราชกิจในวันนี้ พระหัตถ์ของพระองค์อยู่บนวงล้อ และในพระญาณสอดส่องของพระองค์ พระองค์กำลังทรงหมุนวงล้อตามน้ำพระทัยของพระองค์เอง อย่าให้มนุษย์ผูกมัดตนเองไว้กับเอกสารทั้งหลาย โดยกล่าวว่าพวกเขาจะกระทำอะไร และจะไม่กระทำอะไร จงให้เขาทั้งหลายผูกพันตนเองไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ แล้วความสว่างจากสวรรค์จะส่องเข้ามาในพระวิหารแห่งจิตวิญญาณ และเราทั้งหลายจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า” Review and Herald, April 14, 1903.

ข่าวสารซึ่งได้ถูกประกาศ “ในปี 1842, 1843, และ 1844” คือข่าวสารที่ถูกแสดงไว้บนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 ได้มีการพิมพ์แผนภูมิปี 1843 จำนวนสามร้อยฉบับ เอลเลน ไวท์และบรรดาผู้บุกเบิกทั้งหลายต่างเป็นพยานว่าแผนภูมินั้นเป็นการสำเร็จตามพระบัญชาในพระธรรมฮาบากุก บทที่สอง ที่ให้เขียนนิมิตและทำให้กระจ่างบนแผ่นป้ายต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น มีนักเทศน์มีลเลอไรต์อยู่สามร้อยคน และนักประวัติศาสตร์ของ SDA เป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาทุกคนต่างใช้แผนภูมิปี 1843.

อะไรจะครอบงำบุคคลหนึ่งให้กล่าวอ้างว่า การที่บรรพชนผู้บุกเบิกได้ระบุว่ารอมคือ “โจรแห่งชนชาติของเจ้า” ดังที่แสดงไว้บนแผนภูมินั้น เป็นความเข้าใจที่ผิดพลาด? อะไรจะครอบงำใครคนหนึ่งให้ยอมรับคำกล่าวอ้างนั้น? กระนั้น อะไรเล่าที่ครอบงำพวกเราซึ่งอ้างว่ายอมรับความเข้าใจของบรรพชนผู้บุกเบิกที่ว่า รอมถูกเป็นสัญลักษณ์ด้วยถ้อยคำว่า “โจรแห่งชนชาติของเจ้า” แต่ในความเป็นจริงกลับไม่สามารถปกป้องความเข้าใจนั้นได้ด้วยตนเอง?

ในบทความแรก เราได้อ้างถึงข้อความต่อไปนี้:

“ไม่ว่ามนุษย์จะมีความก้าวหน้าทางสติปัญญาเพียงใด อย่าให้เขาคิดแม้เพียงชั่วขณะหนึ่งว่า ไม่มีความจำเป็นต้องค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างถี่ถ้วนและต่อเนื่องเพื่อรับความกระจ่างยิ่งขึ้น ในฐานะชนชาติหนึ่ง เราแต่ละคนได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ เราต้องเฝ้าคอยด้วยความจริงจัง เพื่อเราจะสามารถ discern รัศมีแห่งความสว่างใด ๆ ที่พระเจ้าจะทรงสำแดงแก่เราได้” Testimonies, volume 5, 708.

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า “ความสว่างซึ่งพระเจ้า” ทรงกำลังประทาน “แก่เรา” ในบัดนี้ คือการที่เรายังมีได้ตื่นตัวอย่างเต็มที่ต่อความรับผิดชอบของเราที่จะต้องเข้าใจพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ดสิบห้าข้อแรกด้วยตนเอง และว่าเรายังมิได้เข้าใจด้วยว่าข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าของบทเดียวกันนั้นเป็นความจริงซึ่งทำให้การชำระล้างครั้งสุดท้ายและการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันสำเร็จลุล่วง หากไม่มีลัทธินอกกรีตใด ๆ ถูกนำเข้ามาในประวัติศาสตร์ช่วงนี้เลย ก็ย่อมเป็นหลักฐานที่เราตื่นตัวอยู่โดยแท้ แต่การโต้แย้งนี้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น

“ข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีการโต้แย้งหรือความเคลื่อนไหวใด ๆ ในหมู่ประชากรของพระเจ้า ไม่ควรถูกถือว่าเป็นหลักฐานชี้ขาดว่าพวกเขากำลังยึดมั่นในหลักคำสอนอันถูกต้อง มีเหตุอันควรเกรงว่าพวกเขาอาจมิได้แยกแยะระหว่างความจริงกับความผิดพลาดอย่างชัดเจน เมื่อไม่มีประเด็นใหม่ใด ๆ เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ เมื่อไม่มีความเห็นต่างใด ๆ เกิดขึ้นที่จะกระตุ้นให้ผู้คนค้นคว้าพระคัมภีร์ด้วยตนเอง เพื่อให้แน่ใจว่าตนมีความจริงอยู่ เมื่อนั้นก็จะมีคนเป็นอันมากในเวลานี้ เช่นเดียวกับในสมัยโบราณ ที่จะยึดติดกับธรรมประเพณีและนัมัสการสิ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร....”

“พระเจ้าจะทรงปลุกเร้าประชากรของพระองค์ขึ้น; หากวิธีการอันลึ้มเหลว ลัทธินอกรีตทั้งหลายจะเข้ามาในหมู่พวกเขา ซึ่งจะร่อนพวกเขา แยกแกลบออกจากข้าวสาลี พระเจ้าทรงเรียกบรรดาผู้ที่เชื่อพระวจนะของพระองค์ให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล ความสว่างอันล้ำค่าได้มาถึงแล้ว เหมาะสมกับกาลเวลานี้ นี่คือความจริงแห่งพระคัมภีร์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภัยอันตรายที่อยู่ตรงหน้าพวกเราแล้ว ความสว่างนี้ควรนำเราไปสู่การศึกษาพระคัมภีร์ด้วยความขยันหมั่นเพียร และการตรวจสอบจุดยืนที่เรายึดถืออยู่อย่างถาวรที่สุด พระเจ้าทรงประสงค์ให้ทุกแง่มุมและทุกจุดยืนของความจริงได้รับการค้นคว้าอย่างถาวรและไม่ย่อท้อ ด้วยการอธิษฐานและการอดอาหาร บรรดาผู้เชื่อจะต้องไม่หยุดอยู่กับข้อสันนิษฐานและความคิดอันคลุมเครือเกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นความจริง ความเชื่อของพวกเขาจะต้องตั้งมั่นอยู่บนพระวจนะของพระเจ้าอย่างแน่วแน่ เพื่อว่าเมื่อเวลาทดสอบมาถึง และพวกเขาถูกนำตัวไปต่อหน้าสภาต่าง ๆ เพื่อให้การเกี่ยวกับความเชื่อของตน พวกเขาจะสามารถแสดงเหตุผลแห่งความหวังที่อยู่ในพวกเขาได้ ด้วยใจอ่อนสุภาพและด้วยความยำเกรง”

“จงปลุกเร้า ปลุกเร้า ปลุกเร้า

หัวข้อทั้งหลายที่เราแนะนำเสนอต่อโลกนั้นจะต้องเป็นความจริงอันทรงชีวิตสำหรับเรา เป็นสิ่งสำคัญว่า ในการปกป้องหลักคำสอนซึ่งเราถือว่าเป็นข้อเชื่อพื้นฐานแห่งความเชื่อนั้น เราไม่ควรยอมให้ตนเองใช้ข้อโต้แย้งที่มีได้ถูกต้องสมบูรณ์โดยสิ้นเชิง” Testimonies, volume 5, 708.

เมื่อเราดำเนินต่อไปในการพิจารณาเรื่องบรรดาผู้ปล้นประชากรของพระเจ้า เราจะแสดงให้เห็นว่าข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อที่สิบสี่แห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดระหว่างพวกโปรเตสแตนต์กับพวกมิลเลอร์ไรต์นั้น เหมือนกันทุกประการกับข้อโต้แย้งระหว่างคำอธิบายใหม่กับคำอธิบายส่วนตัวที่ว่า สหรัฐอเมริกา มิใช่โรม เป็นผู้สถาปนาโลกนี้ จุดยืนที่ว่า The Great Controversy ใช้สำนวน “old world” เพื่อระบุถึงประวัติศาสตร์ในอดีตนั้น เป็น “ข้อสันนิษฐานและแนวคิดที่คลุมเครือ” และเป็นตัวอย่างของ “ข้อโต้แย้งที่มีได้ถูกต้องอย่างสมบูรณ์”

บรรดาผู้ที่ได้ใช้ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เพื่อสนับสนุนข้อสันนิษฐานของตนว่าพวกมิลเลอร์ไรต์ผิดพลาดในการระบุว่าโรมคือ “พวกปล้นสะดมแห่งชนชาติของท่าน”

ควรปฏิบัติตามพันธกรณีคริสเตียนของตนและถอนคำอ้างนั้นต่อสาธารณชน เพราะคำอ้างดังกล่าว ไม่อาจตั้งอยู่ได้ทั้งในทางไวยากรณ์และในทางประวัติศาสตร์ สำหรับบรรดาผู้ที่นั่งอยู่ข้างสนามของข้อโต้แย้งนี้ ท่านมีหน้าที่ที่จะฆ่าเหล่าพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง เพราะท่านได้รับการทรงเรียกให้เป็นปัจเจกบุคคลผู้เป็นนักศึกษาคำพยากรณ์ มิใช่ผู้ติดตามความคิดของมนุษย์คนหนึ่ง.

มนุษย์ปิดเบือนพระคัมภีร์ไปสู่ความพินาศของตนเอง.

และจงถือว่าความอดทนนานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นความรอด ดังที่เปาโลพี่น้องที่รักของเราก็ได้เขียนถึงท่านทั้งหลายตามสติปัญญาซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านนั้น เช่นเดียวกันในสารทูลฉบับของท่าน ท่านก็กล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ ในข้อความเหล่านั้นมีบางเรื่องที่เราเข้าใจได้ยาก ซึ่งบรรดาคนที่ไร้ความรู้และไม่มั่นคงยอมปิดเบือนไป ดังเช่นที่ขาปิดเบือนพระคัมภีร์อื่น ๆ ด้วย เพื่อนำไปสู่ความพินาศของตนเอง เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านรู้เรื่องเหล่านี้ล่วงหน้าแล้ว ก็จงระวังให้ดี เกรงว่าท่านจะถูกชักนำไปด้วยความหลงผิดของคนอธรรม และตกจากความมั่นคงของท่านเอง แต่ท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์ ขอพระสิริจงมีแด่พระองค์ทั้งบัดนี้และสืบไปเป็นนิตย์ อาเมน 2 เปโตร 3:15-18

เปโตรกล่าวว่า ผู้ที่ “ขาดความรู้และไม่มั่นคง” คือผู้ที่ “บิดเบือน” พระคัมภีร์ “จนถึงความพินาศของตนเอง” ข้อเท็จจริงดังกล่าวสอดคล้องกับคำเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่าของซิสเตอร์ไวท์ที่มีต่อเรา ให้เราศึกษาด้วยตนเอง หากเราไม่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบของเราในการเป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์ เราก็กำลังกำหนดความพินาศของตนเองอยู่แล้ว

บรรดาผู้ปล้นชิงแห่งชนชาติของท่านนั้นเองที่สถาปนานิमित และซาโลมอนชื่อว่า ที่ใดไม่มีนิमित ประชาชนก็พินาศ.

เมื่อปราศจากนิमित ประชาชนก็พินาศ; แต่ผู้ที่รักษารธรรมบัญญัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:18

ความหมายประการหนึ่งของคำว่า “พินาศ” คือการถูกทำให้เปลือยเปล่า ที่ใดก็ตามที่มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับนิमित ความเข้าใจนั้นย่อมตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่า สัญลักษณ์ซึ่งสถาปนานิमितนั้นไม่ได้รับความเข้าใจ หรือได้รับความเข้าใจอย่างผิดพลาด การอยู่ท่ามกลางผู้ที่พินาศตามคำเตือนของซาโลมอน คือการทำให้ความเปลือยเปล่าซึ่งเป็นภาพแทนของชาวเลาตีเซีย ผู้ถูกพระเจ้าทรงคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า นั้นมั่นคงแน่นอน เหตุใดเราจึงจะยอมรับแนวคิดที่บิดเบือนความหมายอันชัดเจนแห่งถ้อยคำของซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับโลกเก่าและโลกใหม่ และซึ่งปฏิเสธการระบุของมิลเลอไรด์ว่า โรมคือผู้สถาปนานิमित ซึ่งได้ถูกแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาบนแผนภูมิปี 1843 ซึ่งเป็นตัวแทนของความจริงพื้นฐานทั้งหลายของแอ็ดเวนติสม์ และซึ่งก็คือพระคริสต์ ศิลาไนรันดร์ ที่ได้รับการเป็นภาพแทนโดยบรรดาภาพประกอบอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสิ้นของบรรดาราชาฐาน?

“แต่อาคารทุกหลังที่ก่อสร้างขึ้นบนรากฐานอื่นใดนอกเหนือจากพระวจนะของพระเจ้า ย่อมพังทลายลง ผู้ใดก็ตามที่เป็นเหมือนพวกยิวในสมัยของพระคริสต์ คือสร้างอยู่บนรากฐานแห่งความคิดและความคิดเห็นของมนุษย์ แห่งแบบพิธีและพิธีกรรมซึ่งมนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น หรือบนการกระทำใด ๆ ที่ตนสามารถทำได้โดยไม่ต้องพึ่งพระคุณของพระคริสต์ ผู้ที่นั่นกำลังก่อสร้าง โครงสร้างแห่งอุปนิสัยของตนไว้บนทรายที่เลื่อนไหล พายุแห่งการทดลองอันดุเดือดจะกวาดเอารากฐานที่เป็นทรายนั้นไป และปล่อยให้เรือนของเขากลายเป็นซากอยู่บนฝั่งแห่งกาลเวลา”

“... เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ... เราจะวางความยุติธรรมไว้เป็นสายวัด และความชอบธรรมไว้เป็นลูกตึง และลูกเห็บจะกวาดล้างที่ลี้ภัยแห่งความมูสาเสีย และน้ำทั้งหลายจะท่วมที่กำบังนั้น” อีสยาห์ 28:16, 17.

“แต่ในวันนี้ พระเมตตายังคงวิงวอนต่อคนบาปว่า ‘เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม แต่พอใจที่คนอธรรมจะหันจากทางของตนและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า เพราะเหตุใดเจ้าจึงจะตายเล่า?’ เอเสเคียล 33:11 เสียงที่ตรัสแก่ผู้ไม่ยอมกลับใจในวันนี้ คือพระสุรเสียงของพระองค์ผู้ทรงร้องออกมาด้วยความทุกข์ระทมในพระทัย เมื่อทรงทอดพระเนตรนครอันเป็นที่รักของพระองค์ว่า ‘โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม เมืองที่ฆ่าพวกผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างผู้ที่ถูกใช้มายังเจ้า เราปรารถนาจะรวบรวมลูกหลานของเจ้าไว้บ่อยครั้งเพียงใด เหมือนแม่ไก่อรวบรวมลูกไก่ของมันไว้ใต้ปีกของมัน แต่พวกเจ้าไม่ยอม! ดูเถิด เรือนของเจ้าจะถูกละทิ้งให้รกร้างแก่เจ้า’ ลูกา 13:34, 35, R.V. ในกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูทอดพระเนตรเห็นสัญลักษณ์ของโลกซึ่งได้ปฏิเสธและดูหมิ่นพระคุณของพระองค์

พระองค์กำลังทรงพระกันแสงเพราะเจ้า โอ ใจที่ตื้อตึง! แม้เมื่อพระเยซูทรงหันหน้าพระเนตรอยู่บนภูเขานั้น
เยรูซาเล็มก็ยังอาจกลับใจ และพ้นจากชะตากรรมอันวิบัติของตนได้ ชั่วระยะเวลาอีกเล็กน้อย
ของประทานจากสวรรค์ก็ยังคงรอให้นางยอมรับอยู่ ฉะนั้นใดก็ฉนั้นนั้น โอ ดวงใจเอ๋ย
บัดนี้พระคริสต์ก็ยังตรัสกับท่านด้วยสำเนียงแห่งความรักว่า 'ดูเถิด เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะอยู่
ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา
และเขาจะรับประทานร่วมกับเรา' 'บัดนี้เป็นเวลาที่ทรงโปรดรับไว้ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด' วิวรณ์
3:20; 2 โครินธ์ 6:2"

"ท่านทั้งหลายผู้กำลังฝากความหวังไว้กับตนเอง กำลังก่อสร้างอยู่บนทราย
แต่ก็ยังไม่สายเกินไปที่จะหลีกเลี่ยงความพินาศซึ่งกำลังจะมาถึง ก่อนที่พายุจะโหมกระหน่ำ
จงหนีไปสู่รากฐานอันมั่นคง 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เราวางศิลาไว้ในศิโยนเป็นรากฐาน เป็นศิลาที่ผ่านการพิสูจน์แล้ว เป็นศิลามุมเอกอันล้ำค่า
เป็นรากฐานอันมั่นคง ผู้ใดที่เชื่อจะไม่ริบร่อน' 'จงหันมาหาเรา และรับความรอดเกิด
บรรดาที่สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก' 'อย่ากลัวเลย
เพราะเรายู่กับเจ้า อย่าครั่นคร้ามเลย เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า
เออ เราจะชูเจ้าไว้ด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา'
'ท่านทั้งหลายจะไม่อับอายหรือขายหน้าเป็นนิตย์นี้รันดร์' อีสยาห์ 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17"
Thoughts from the Mount of Blessing, 150–152.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป.